

κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια.

Η επίσημη ανακοίνωση της τριμελούς «Διοικητικής Επιτροπής του Βασιλείου της Ελλάδος» των Ζαΐμη, Κωλέττη και Μετα-ξά, δεν άφηνε καμία αμφιβολία για τις ελπίδες που είχε εναποθέσει η πατρίδα στο νεαρό Βαυαρό.

«Τέλος πάντων, η θεία πρόνοια έφερεν εις τους κόλπους της πατρίδος τον κοινόν σωτήρα των Ελλήνων. Η Α. Μεγαλειότης και Βασιλεύς της Ελλάδος καθώς και η σεβαστή Αντιβασιλεία σήμερον την 30ην Ιανουαρίου κατά τάς ευχάς όλου του έθνους, κατευοδώθησαν αισίως εις τον λιμένα του Ναυπλίου... Έχει ήδη η πατρίς εις τας αγκάλας της τον πολυπόθητον αρχηγόν της· έχει τον μέγα προστάτην της ελευθερίας της· έχει πάσα τάξις των πολιτών την βεβαίαν άγκυραν των δικαίων ελπίδων της. Η δεκάτη ογδόη ημέρα του Ιανουαρίου είναι ημέ-ρα αναγεννήσεως διά το έθνος, ημέρα φέρουσα τον αιεθαλή στέφανον των πολυετών και πολυπόνων αγώνων του. Ας δοξάσωμεν μικροί και με-γάλοι τον Έψιστον ευχόμενοι εκ βάθους καρδιάς υπέρ του Ανακτος... και τον βασιλικόν θρόνον εις αιώνας ακλόνητον».

Η εφημερίδα «Αθηνά», στο φύλλο του Σαββάτου της 31ης Ιανουαρίου 1833, έδωσε πλήρες ρεπορτάζ για την άφιξη. Το παραθέτουμε σχεδόν αυτούσιο, καθότι δίνει με εξαιρετικά γλαφυρό τρόπο το κλίμα των ημερών, ένα κλίμα που πολύ γρήγορα θα άλλαζε υπό το φως μιας αυταρχικής και αλαζονικής βαυαρικής αντιβασιλείας.

«30 Ιανουαρίου,

Σήμερον μετά την μεσημβρίαν προσορμίσθησαν ευτυχώς εις τον λι-μένα μας τα συμμαχικά πλοία φέροντα την Α.Μ. τον Βασιλέα της Ελλάδος... συγχρόνως δε και πλοία φορτηγά τα οποία μετέφερον τρεις ημίσειας χιλιάδας βαυαρών στρατευμάτων. Ο λαός του Ναυπλίου υπεροπλίσθη χαράς και αγαλλιάσεως βλέπων τέλος πάντων εν τω μέσω του τον πολυπόθητον βασιλέα. Αφού άραξαν όλα τα πλοία οι εν αυτοίς στρατιώται και λοιποί ενσκεπασθέντες την κεφαλήν αφώναξαν τρις το ούρα. Το εις τα παράλια επισορευμένον και ενθουσιασμένον πλήθος επανέλαβε κατόπιν πολλάκις το Ζήτω ο Βασιλεύς της Ελλάδος. Λέγεται ότι οι εξοχότατοι κόμης του Αρμανσπεργκ και ο Σύμβου-λος της Επικρατείας κύριος Μάουερ... απέβησαν εις την πόλιν μας α-γνώριστοι και επήγαν προς παρατήρησιν των οίκων των ετοιμασμένων διά την εξοχότητά του. Το εσπέρας έγινεν φωτοχυσία εις όλην την πόλιν και διάφορα επι-γράμματα δεικνύοντα την προς την Αυτού Μεγαλειότητα ειλικρινή α-γάπη... εφάινοντο κολλημένα εις διάφορα μέρη της πόλεως. Η πόλις μας είχεν στολισθεί επί δύο ημέρες με δάφνας και μυρσίνας».

«Καμμιά αποβίβασις ούτε στρατευμάτων ούτε άλ-λων σκευών δεν έγινεν σήμερον. Μόνον δε τα μέ-λη της Αντιβασιλείας εξήλθον των πλοίων και πε-ριήλθαν διάφορα μέρη της πόλεως. Απόψε πάλι έ-γινε φωτοχυσία...».

«Τα μέλη της προσωρινής κυβερνήσεως διευθύνθησαν σήμερον πριν της μεσημβρίας εις την φρεγάταν Μαδαγασκάρ όπου διαμένει η βασιλική αρχή. Ο ειρηνένος κ. Σ. Τρικούπης ιστάμενος εδηλοποιούσε το όνομα και το αξίωμα ενός

εκάστου εις τα μέλη της Αντιβασιλείας... εις την τρίτην δε ώραν μετά την μεσημβρίαν, υπήγαν ωσαύτως και εις προσκύνησιν της Α.Μ.».

Η αποβίβαση του Όθωνα και του βαυαρικού στρατού στο Ναύπλιο το 1833.

Αυτό ήταν εν ολίγοις το πρώτο ημερολόγιο της άφιξης του Όθωνα και των Βαυαρών στην Ελλάδα. Ωστόσο η «Αθηναί», στις ειδήσεις της 18ης Ιανουαρίου, περνάει με λίγες γραμμές και την πολιτική ένταση των ημερών, η οποία παρά τις φωτοχυσίες και τις λαμπρές υποδοχές δεν είναι καθόλου εύκολο να αποκρύβει.

«Πριν ακόμη πλησιάσωσι τα πλοία εις τον λιμέ-να της πόλεώς μας η προσωρινή κυβέρνησις έστει-λε δε επίτηδες εις την βασιλικήν αρχήν την έκθεσιν των τελευταίων θλιβερών συμβάντων του Άργους, τα οποία λέγουσιν έφερον πολλήν βαρυθυμίαν εις την Αυτού Μεγαλειότητα και εις την Αντιβασιλείαν η δε Αντιβασιλεία απάντησεν ότι θέ-λει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα διά να μη προχω-ρήσει το κακόν περαιτέρω και διά να παύσωσι τα δεινά της Ελλάδος. Λέγεται ότι οι κάτοικοι του Λε-ωνιδίου έδωσαν αναφοράν εις την Βασιλικήν Αρχήν... εναντίον του Δ. Καλλέργη διά τας κατα-χρήσεις του εις εκείνην την πόλιν».

Είναι φανερό από το πρώτο αυτό ρεπορτάζ πως η Αντιβασιλεία εισερχόταν, ήδη από τη στιγμή της άφιξής της, στο κλίμα μιας εσωτερικής διαμάχης, η οποία φρόντιζε μάλιστα εξ αρχής να εντάξει τη νέα εξουσία σε ένα πλαίσιο εσωτερικού ανταγωνισμού. Η Αντιβασιλεία ήταν υποχρεωμένη να δημιουργήσει συμμαχίες και να εμπλακεί στους οξείς πολιτικούς ανταγωνισμούς στο εσωτερικό, ενώ ταυτόχρονα θα προσπαθούσε να επιβάλει τη δική της εξουσία, και μάλιστα με τρόπο που θα την έφερνε γρήγορα σε αντίθεση με το σύνολο σχεδόν του πολιτικού κόσμου, των αγωνιστών και της κοινής γνώμης.

Πηγή: argolikivivliothiki.gr